

ELDA med KOL från GUNNY

Drumheller "MIDLAND" Drumheller "WESTERN GEM" Sanders Creek "ALEXO" American Hard "LEHIGH VALLEY" American Steam "ELKHORN"

Endast god kol

JOHN GUNN & SONS LIMITED WINNIPEG.

Kontor: 515 Avenue Block Tel. A. 2533. Kontor och lager: 266 Jarvis Ave. Tel. St. J. 2440

OPTISKA REPERATIONER PER POST

Om edra glasögon gå sönder, sånd dem till mig. Jag duplikerar edra brutna linser, sak samma var ni fick dem, och återlämnar dem prompt. Sänd edra brutna glasögon till mig — jag garanterar att spara er från två till fem dollars.

Då ni är i Winnipeg uppsök till omsorgsfulla ögonundersökning.

RALPH A. COOPER
Registrerad optiker och optiker.
726 Mulvey Ave., (nära Lilac), Fort Rouge, Winnipeg, Man.

Pälsjägare.

Sänd edra skinn till landsmannen

L. HOLST, Minaki, Ont.,
och få högsta priserna därför

Mink, Beaver, Fisher, Martin och Rats önskas framför allt. Försök ett shipment! Belåtenhet garanteras

Vi taga fotografier enligt överenskommelse på kvällarna.

Studio öppen alla helgdagar.

MARTEL'S PHOTO STUDIO
264 Portage Avenue
Winnipeg, Man.
Tel. A. 7366.
Näst till Chocolate Shop.

PATENTER
Trade Marks — Copyrights.

Fetherstonhaugh & Co.

Den gamla etablerade firmas 36-37 C. P. Building
Hörnet av Portage & Main St.
Winnipeg.

Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

MANITOBA HOTELL
JAMES RASMUSSEN, ägare

Skandinaviskt hotell — Goda rum och god betjäning — Goda restauranter i förbindelse därmed. Pris \$1.00 och mer per natt. Beläget ovanför City Hall på Main St.

517 Main St. hörnet av Market East, Winnipeg.

BASTA MALTIDER
erhållas i

ROYAL CAFE

624 Main Street, Winnipeg.
Tel.: N. 7121.

J. KUCZER, Ägare

WALTER S. JOHNSON
Den enda skandinaviska juvelraren i Edmonton

Speciell uppmärksamhet ägnas ordrens per post samt reparering av klockor per post.

10386-101 St. Edmonton, Alta.

En kvinnas intriger.
Roman av Marion Crawford.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Anklagelsen kommer från Savelli och lyder så, att Ghisleri i två och ett halvt år haft i sin ägo ett brev, tillhörande donna Adèle, som hon skrivit till sin biktader, men som gick förlorat på vägen. Savelli säger, att Ghisleri försökt tvinga henne att låta honom en penningssumma för det. Det finnes brev från Ghisleri angående manuskriptet till Isabella Monteverdis bikt, som i höst varit utbudet till salu, och nu säger Savelli, att Ghisleri och donna Adèle talar om detta manuskript för att förklara den verkliga uppgörelse som avsågs. Ghisleri säger att detta är en komplot för att stöta honom och att han varit medveten därom ända sedan i våras. Emellertid har han verkligen blivit arresterad, och jag har gått i borgen för honom. Detta är hela historien. Jag har äkt omkring med honom i afton för att visa, att jag för min del tager hans parti och tror, att han är fullkomligt skyldig. Detta är vad jag hade att säga. Jag är herrarna förbunden för, att ni så tålmodigt lyssnat till mina ord.

Då han vände sig om för att avlägsna sig, märkte han, att en man av medellång, mycket bredaxlad och med skarpa svarta ögon, kom och ställde sig bredvid honom och vände sig mot de andra.

— Jag är helt och hållet av San Giacinto öskt, sade Gianforte Campodonico med klar och ljudlig stämma. Jag tror inte att Ghisleri vara i stånd till en sådan lätthet. Donna Adèle Savelli är min saktning, men jag ämnar stå på Ghisleris sida i denna sak. Jag hoppas att ingen av djärheten föreslå någon åtgärd av klubben i denna sak, såsom att förbjuda honom att uttråda därur, förr än efter det en dom fallit.

— Ja men, började någon i borgen, då en man är beskyld för ett brott och har blivit arresterad.

— Jag sade, upprepade Gianforte avbrutande, den talande med skarp och hotande röst, att jag hoppades ingen skulle hava den djärheten att föreslå, att denna klubb skulle vidtaga någon åtgärd i saken. Jag hoppas att jag gjort mig tydligt förstådd.

Sådan var Camponicos anseende, att mannen, som hade börjat att tala, icke gjorde något försök att fortsätta. Det fanns nu ingenting mer att säga, och de närvarande skingrade sig, samtalande lägmått med varandra.

De två män, som åtagit sig Ghisleris försvar, stannade kvar. San Giacinto såg ned på sin unge vän, och dragen i hans allvarliga anlete anto en egendomlig prägel.

— Det gläder mig att se, att det ännu finnes män i världen, som han vill du spela ett parti billard med mig?

TRETTONDE KAPITLET

Då Laura Arden kom tillbaka till Rom, fick hon av sin moder en utförlig redogörelse för vad som hade ägt rum. Lauras mörka ögon lågade av förtvålade, under det hon lyssnade till moderns ord.

— Jag tror inte ett enda ord av hela hennes historia, mamma! sade hon. Vad anrår den roll som jag antogs hava spelat i den, är det bäst att du med oss får veta sanningen. Jag fick dessa brev, skickade jag genast efter herr Ghisleri och lämnade dem till honom. Vi förstodö genast att de kommo från Adèle.

Hon berättade för sin moder allt som hade hänt och hurusom hon hade trott på honom då och ännu trodde på honom. Prinsessan suckade och skakade på huvudet.

— Jag hoppas att du under alla förhållanden ej kommer att ta emot honom förr än efter rätttegångens slut, sade hon.

— Jag inte bara vill taga emot honom, när häst han behagar komma, svarade Laura utan att tveka, utan om han inte kommer av egen drift, skall jag söka förmå honom till. Vad säger du om detta? — Men det ligger för mig i en värd provning.

— Jag gissar, att det inte tjänar till något vidare tala om saken, sade prinsessan trött. Du kommer ändå att göra som du vill.

Så snart hennes moder hade gått, skrev Laura en biljett till Pietro var hon bad honom komma till henne följande dag på vanlig tid. Ghisleris hjärta klappade med hastigare takt när han bröt sig till. Han visste nu, att han älskade henne så, som han älskat blott en gång förr i sitt liv. Men han beslöt att icke gå till henne. Han välsignade henne för att hon trodde på hans öskud, men det fanns många goda skäl för att han icke skulle besöka henne, i hennes hem eller ens råka henne. Han skrev för till henne följande:

"Min kära vän!

Jag känner mig djupt rörd över eder önskan att träffa mig, och jag är mer än någonsin tacksam för er vänskap och för det förtroende ni hyser för mig. Men för närvarande vill jag icke besöka er. Jag är anklagd för ett brott, som enligt min åsikt är betydligt mindre än de flesta andra brott, och den allmänna opinionen står på långt när icke odelad på min sida. Då jag offentlig har vederlagt anklagelsen, skall jag komma och tacka er — om jag kan finna ord för att tacka er så, som ni förtjänar.

Tacksamast och tillgivnest.

Han var icke förberedd på det svar som kom inom en timma i form av en annan biljett. Det föreföll honom svårt att ånka sig, att den milda kvinnan med de ljuva ögonen kunde ha skrivit så bestämda ord.

"Min bästa herr G! isleri!"

Jag frågar mycket mindre efter världen och dess opinion än ni. Jag vill träffa er och äta de bli kånt att jag träffar er. Om ni inte är här i morgon precis klockan 1, ämnar jag gå hem till er och vänta på er, om ni är utgången. Mamma! skorna må säga vad de behåga.

Eder alltid uppriktligt.

Laura Arden"

Ghisleri läste igenom biljetten flera gånger för att bli fullt säker på, att han icke hade missförstått den.

Han såg att Laura hade gjort sig till berre över situationen, och han kände henne tillräckligt för att icke betvivla, att hon bokstavligen skulle utföra sin hotelse och sitta och vänta på honom med klockan i hand följande dag.

Han var ond på sig själv för att han blev glad, ty han visste, att den värld som han föraktade, skulle giva henne föga erkännande för hennes modiga handling.

Trots sitt självfrakt var han dock lycklig.

Fem minuter före klockan i dagen därpå ringde han på vid hennes port. Hon hade som vanligt åter flyttat in i den lilla våningen som hon bebott ända sedan hon lämnade Templeto.

Hon var klädd i promenadräkt, helt och hållet svart, och satt och såg på klockan. Då han kom in, vände hon sig om med ett av glädje och lycka vittnande leende utbrud över ansiktet. Det låg också en svag rodnad över hennes kinder.

— Jag visste, att ni icke skulle låta mig riskera mitt anseende för en enishets skull, sade hon. I det hon gick honom till mötes. Om fyra minuter skulle jag ha gått hemifrån. Hon tryckte varmt hans hand, medan hon talade.

— Nej, sade han, det hade jag inte kunnat göra. Vad ni har för ett sätt att tvinga folk att lyda er! Men ni har orätt, jag håller ännu fast vid det.

— Sätt er, sade hon, och låt oss tala om mer intressanta saker. Jag måste få höra hela historien från er egen mun.

— Säg mig först hur ni mär, och huru det står till med Herbert, sade Ghisleri. Ni får tids nog höra om denna eländiga historia.

— Jag skall berätta er mina nyheter i några få ord, svarade Laura. Själv mär jag alldeles förtäffligt. Herberts hälsa är också. Gud vare lov, mycket god, och han har två gånger vuxit ur sina kläder och fyra gånger ur sina skor, medan ni varit borta. Sedan jag sist skrev, har viktiga händelser tilldragit sig. Jag har nu antligen varit i England igen. Ni ser att jag är sorgklädd. O! Herbert dog för en månad sedan, och han har testamenterat hela sin förmögenhet till min lille Herbert, men rätten på en fjärdedel härav tillfaller mig förutom ett kolossalt anslag till Herberts uppfostran. Detta är allt jag har att berätta. Men nu skall ni vara god och börja er historia och inte tystna, förrän ni har berättat allt.

— Man tycks vara tvungen att lyda, då ni vill nåonting, anmärkte Ghisleri med ett svagt leende.

— Så berättade han för henne, medan hon satt och såg på honom och lyssnade till hans ord.

— Jag hoppas, att jag icke alltför mycket tar parti för mig själv, sade han, när han slutade sin långa framställning. För min egen del tror jag, att donna Adèle är anseesvinnad.

— Ja, hon måste vara sinnerubbad, svarade Laura. Men ännu är elak inför saken. Allt kommer nog i dagen inför domstolen, och hon kommer att få vad hon förtjänar.

— Jag hoppas det. Men vet ni, vad jag verkligen väntar? Sägda det icke kan bevisa, att biktken under hela tiden varit i säker vård hos någon person, som icke ens har läst den, kommer jag att bli dömlig och föngslad. Därpå är jag fullkomligt beredd.

— Tala inte så där! utropade Laura. Det finnes icke någon tonstol i hela världen, som skulle kunna falla er — en fullkomligt oskyldig man.

— Det kan ingen veta. Men jag är böjd att tro, att ni, om ni vore önd, skulle kunna skrämna domare och jury och göra vädelst in behagade. Han skratade till litet. Ni har blivit så stark på senaste tiden, att jag knappast känner igen er. Vad är det som åstadkommer förändringen?

— Det är nåonting, men jag under förklarar det för er. Men jag inte förklarar det för er. Men jag under förklarar det för er. Men jag under förklarar det för er.

— Det har jag också. Förändringen påbörjades för en månad sedan och sedan i vägen.

De suto tysta en stund, men det låg ingenting påsamt i detta avbrott i deras konversation.

— På vad sätt har ni förändrats? frågade Laura till sist.

— Det skulle falla sig svårt för mig att säga er det nu, svarade Ghisleri, leende åt den tanke, som mest sällsamt besökte honom. Jag vill helst låta bli att försöka göra det.

— Är det då en förändring till det sämre? Lauras ögon sökte hans.

— Nej, till det bättre. Kanhända en dag eller två, tar en mindre d...

lig utgång. — Han tystnade, ond på sig själv för att han sagt så mycket.

— Kommer ni att ha mer förtroende för mig, då rätttegningen är överstämmande? frågade Laura, lutande sig bakåt och slående ned ögonen. Har jag i dag visat, att jag tror på er eller inte?

— Ni har gjort vad få kvinnor skulle hava gjort. Han knäppte ihop händerna och löste dem från varandra igen med en häftig nervös rörelse. Kan ni förlåta mig, om jag nu helt tvärt lämnar er? Han reste sig, under det han talade och räckte henne sin hand.

— Ni är väl inte sjuk?

Laura reste sig också och blickade oroligt in i hans ansikte. Omedvetet hade hon tagit hans hand i båda sina.

— Nej, jag är icke sjuk. Parvelli! — Kom till mig i morgon igen. Jag vill träffa er ofta. Löva mig att komma i morgon.

Hennes ton lød befallande, och han visste, att hon hade makt att tvinga honom att lyda.

Då han kommit ned på gatan, stod han stilla några ögonblick, lutande sig mot sin käpp, som om han varit utmattad. Hans ansikte var likblekt. Ett ögonblick efteråt gick han med raskt steg hemåt.

Vid ett gathörn mötte han plötsligt Gianforte Campodonico. Båda lyfte på hatten nästan i samma ögonblick.

— Jag ber att få hjärtligt tacka er för er ädmodiga sätt, hvar på sin talat om mig, sade Ghisleri, fattande den andres beredvilligt utsträckt hand.

— Ni har ingenting att tacka mig för, svarade Gianforte. Då jag vet att ni är en fullkomligt hederlig och ärlig karl, skulle jag hava varit feg, om jag tegat. Ni har en god vän i San Giacinto, och jag antar, att jag inte kan vara er till mycket gagn.

Men om jag kan göra nåonting, så skicka efter mig. Jag kommer kanske aldrig, att tycka om er — men jag skall stå på er sida, emedan jag högaktar er lika högt som någon annan.

— Jag tackar er uppriktligt, sade Ghisleri, åter tryckande hans hand.

De skildes, och Ghisleri begav sig hem direkt, Bonifazio stängde dörren efter honom och följde honom vördnadsfullt in i hans arbetsrum.

— Jag ber om ursäkt, herr Ghisleri, började han. Det är nåonting som jag haft på mitt samvete en lång tid, och nu, då ni är fälskningen anklagd, hr Ghisleri, är det min plikt om ni tillåter mig.

— Säg mig vad det är, Ghisleri satte sig vid sitt skrivbord och tände en cigarr.

— Det är en mycket hemlig historia, hr Ghisleri. Men om jag håller den hemlig längre, gör jag orätt. Jag har också varit till en jurist som förestår såna här saker, och han sade mig, att så framt ej något heilgon gör ett underverk, kan ingenting rädda er.

Så att jag måste giva mitt vittnesmål.

Men om jag gör det, kommer prinsessan Adèle på gallererna och huset Savelli kommer att bli i grund störtat.

Ty prinsessan mördade lord Herbert Arden och försökte att mördad denna Laura. Hon bjöd dem på middag och gav dem servietter, som hon med sin egen hand hade förgiftat med smitta av skarlakansfebern, som hennes kamarjungfru hade vid inom tiden. Och lord Herbert dog inom tre dagar. Och jag har läst ett brev skrivet med hennes egen hand, huru hon gjorde detta och många andra gudlösa nedgriheter. Ty det var jag som fann biktken som man talar om, då jag en dag gick ut ensam för att se på de gamla fängelseterna i Gerano, medan ni hr Ghisleri och slottsbekräftat voro ute och åkte. Och nu har jag inte vad jag bör göra, men jag måste tala om det här för att rädda er, och ni får nu själv bestämma om resten hr Ghisleri, och förlåta mig, om jag hr gjort orätt.

Ghisleri kände nu antligen sanningen, och hans min uttryckte tydligen den östret efter hämd, som rasede honom honom. Han satt tyst några ögonblick och därpå sade han med ganska lugn röst:

— Har du biktken här? Om den anträffas i mitt hem, kommer den att störta mig, men måhända på samma gång även störta donna Adèle.

— Jag begriper, herr Ghisleri. Men ni behöver inte vara rädd. Jag läste den, men biktken är ännu i Gerano. Då jag hade läst den stoppade jag den i min ficka. Sedan gick jag ut och skaffade mig ett kuvert, och lade in biktken i kuvertet, då jag tyckte att det kanske var orätt att bränna upp dem. Därpå skrev jag utställt kuvertet: "Detta anträffades i fängelset i slottet Gerano av Bonifazio di Rienzo", och jag satte också ett datum. Sedan köpte jag mig lack och cigarrhandlaren i byn och tog ett sigill, som jag har — det är det här, hr Ghisleri! — det står "B. R." i det — och jag försäglade brevet med mycket lack, så att cigarrhandlaren skratade åt mig. Men jag läst honom inte se, vad jag hade skrivit på kuvertet. Sedan har jag brevet till prästen i församlingen, som heter Tebaldo, och som tryckte mig vara en mycket aktningvärd och bra man. Jag berättade för honom i förtroende, att jag hade funnit nåonting, som det inte var möjligt för mig att återlämna till den rätte ägaren, och att jag ansåg vara orätt att förstöra, emedan den rätte ägaren en vacker dag kunde komma att fr...

Där kvinnor finna "just det HAN önskar"

Vi ha anseende som huvudkvarteret för julgävor till män. Vi ha "gjort oss själva stolta" detta år. Vi ha det bästa lager av gåvor i vår affärs historia och de äro prisatta mer än en tredjedel lägre än ett år sedan.

HANDSKAR KÄPPAR MANSCHETTKNAPPAR KRAVATNALAR PARAPLYER

FINA SKJORTOR OCH UNDERVÄSTAR HALSDUKAR STRUMPOR NÅSDUKAR

SILKESKJORTOR HALSKLADEN PAJAMAS NATTKROKAR ROKROKAR

HART SCHAFFNER & MARX
Överrockor, kostymer och frackar etc.

LYONS LIMITED
280 Portage Ave., hörnet Smith St., Winnipeg.

Copyright 1921 Hart Schaffner & Marx

Syror i magen orsakk indigestion

Skapa gas, surhet och smärta. Hur att behandla.

Medicinska auktoriteter säga att nästan tio tiendelar av fallen av mag-sjukdom, indigestion, surhet, brännande, gas, rapning, åkvel etc. bero på överflöd av saltsyra i magen och ej som somliga tro av brist på magsaft. Den ömtåliga maghinnan triteras, matsmältning fördröjes och födan surnar, förorensade obehagliga symptom, som varje maglidande känner så väl.

Artificiella matsmältningsmedel behövas ej i dylika fall och många gånger verklig skada. Försök avvara all digstivt hjälp och få istället från någon apotekare några få oncos av Bismarck Magnesia och tag en full tesked i ett kvarts glas vatten rätt efter måten. Detta mjukar magen, hindrar bildande av överflödigt syra och det blir ingen syra, gas eller smärta. Bismarck Magnesia (i pulver eller tablettform — aldrig flytande, som njuta av sina måltider utan fruktan för indigestion.

Ruthenian Bookellers & Publ. Co., Ltd., 850 Main St., Winnipeg, Man.

Elektriskt arbete Elektriska anordningar.

Elektriska trättmaskiner — Installationer — Elektriska spelar — Reparationsarbete utföras

THE ELECTRIC SHOP

C. T. KUMMEN, Sökr.
87 PORTAGE AVE.
Skriv på svenska. Winnipeg.

KRAFTA

och tandöfr framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskriv till sanatoriet.

DR. WILLIAMS SANATORIUM.
8225 University Ave.